

NOTAT

Redegørelse for konklusioner om klima på rådsmøde (miljø) den 2. marts 2009

Dato: 9.marts 2009
J. nr.: 2102-0016

Der blev vedtaget konklusioner med henblik på at give EU mandat på en række punkter til de videre internationale klimaforhandlinger samt at give input til Det Europæiske Råd for så vidt angår finansieringskilder til den internationale klimaindsats.

Konklusionerne bekræfter EU's eksisterende mål på klima, herunder at EU som et led i en ambitiøs global aftale vil overgå til en 30% reduktionsmålsætning i 2020. Med konklusionerne fastlægges endvidere EU's udspil for de kriterier, der skal ligge til grund for en byrdefordeling mellem i-landene for at levere på 25 – 40% samlet reduktion i 2020, der er IPCC's udmelding hvis 2 graders målet skal holdes. Endvidere skal i-landenes reduktionsforpligtelser være sammenlignelige. Med kriterierne lægges, der ikke op til en udtømmende liste.

For udviklingslandene foreslår EU, at de skal udarbejde lav-emissionsplaner bl.a. som grundlag for hvilke dele af deres klimaindsats, der kan modtage støtte. Udviklingslandenes behov for at bidrage til klimaindsatsen skal ses i forhold til IPCC's vurderinger, der påpeger at for at nå 2 graders målet skal udviklingslandene tilpasse deres udledninger til en 15- 30% reduktion i 2020 ift. det forventede scenarie (BAU). Udviklingslandenes indsats og politikker skal ligeledes indgå i et register i sammenhæng med i-landenes finansiering for at sikre at såvel reduktionsindsatsen og finansieringsindsatsen er målelig, rapporterbar og verificerbar, hvilket der stilles krav om i Bali Action Plan.

På bl.a. dansk foranledning blev det i henvisningen til Bali Action Plan understreget, at der er tale om "new and additional" finansiering.

Med hensyn til tilpasning fastslås, det at der er behov for en særlig indsats, herunder finansiering i de mindst udviklede og mest sårbare lande og at tilpasning skal indgå som en del af en aftale i København.

For så vidt angår karbon markedet lægger EU forsat vægt på at kvotehandelssystemer er den økonomisk mest effektive måde at sikre såvel private som offentlige klimainvesteringer og at kompatible kvotehandelssystemer skal udbredes regionalt f.eks. i OECD. Endvidere skal CDM og JI mekanismerne styrkes. På teknologi understreges det at der er behov for betydelig stigning i R&D

finansiering, helt op til en firdobling mod 2020, især med fokus på lav-emissionsteknologier og vedvarende energi.

Konklusionerne refererer til Kommissionens vurdering af behovet for finansiering på en stigning til 175 milliarder euro om året i 2020, herunder såvel privat som offentlig finansiering, og at halvdelen heraf må forventes i udviklingslandene. På denne baggrund oplister konklusionerne en række mulige finansieringskilder, herunder en model hvor parterne bidrager ud fra en fastsat skala, en model hvor finansiering genereres ved at auktionere dele af de tildelte emissionskvoter, og endelig en international afgift på international luft- og søfart, samt kombinationer af disse modeller. Miljø- og klimaministrene lægger op til en videre drøftelse af disse modeller i Det Europæiske Råd i marts.